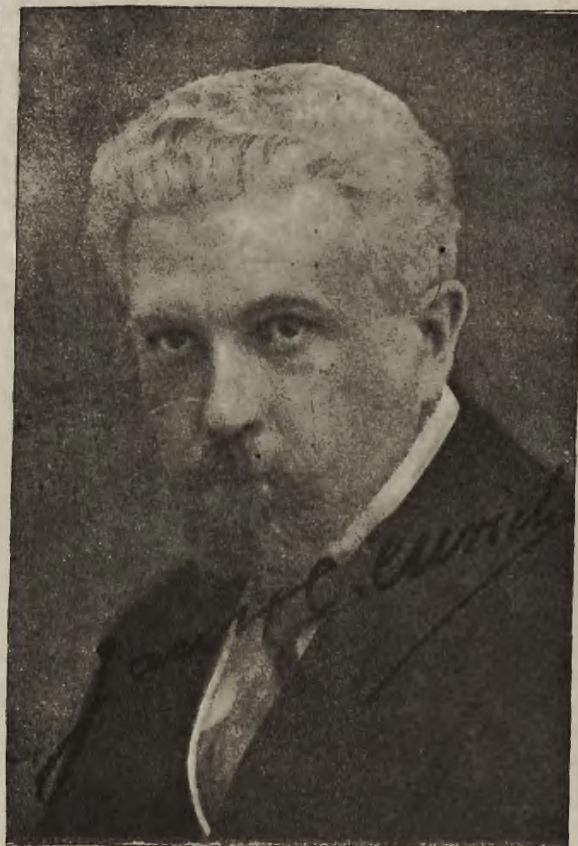

końca zwłaszcza, gdy w pełnym rynsztunku, pa-
radnym krokiem przemaszerowali w nowych mün-
durach elewi szkoły podchorążych z Łobzowa.

Wiceminister Sztuki i Kultury w Krakowie.

Przeszło tydzień przebywał w Małopolsce pod sekretarzem Stanu Ministerium Sztuki i Kultury p. Jan Heinrich. Celem podróży jego było niezmiernie po-
żądane zapoznanie się na miejscu ze stanem potrzeb
ludzi, instytucji i spraw zawitych, będących przedmio-
tem pewnych nieporozumień, a dotyczących kompeten-
cji wspomnianego ministerium. Zaznajomienie zainte-
resowanych z dotychczasową działalnością ministerium
udzielanie wyjaśnień, a wreszcie wspólne omówie-
nie całego szeregu najżywoźniejszych kwestii, spraw
i projektów, któreby podniesione w niedalekiej przy-
szłości szły po łącznie podjętej i nie zbaczającej
linii, wypełniło cały niemal czas temu poświęcony.

Po kilkudniowym pobycie we Lwowie, od so-
boty ubiegłej, aż do środy, bawił wiceminister Hen-
rich w Krakowie, gdzie, choć w tak krótkim czasie,
zdołano odbyć cały szereg bardzo ważnych narad
i konferencji nie wyłączając przyjęć i zebrań towa-
rzyskich na cześć jego urządzanych. Jak się dowia-
dujemy, podróż wiceministra Heinricha wywarła bar-
dzo dodatnie wrażenie na tych, którzy mieli spo-
sobność wysłuchać przedstawionego programu pracy
Ministerium Sztuki i Kultury, lub zetknąć się
z p. wiceministrem osobiście. Proste, wykwindne,
przystępne zachowanie się pana wiceministra,
jedną miarą do wszystkich stosowane, zjednało
mu bardzo wiele sympatii, upewniając, że kie-
rownictwo Ministerium Sztuki i Kultury nie tylko
osięga wysokości swego zadania, ale umie unikać

Wiceminister kultury i sztuki Jan Heinrich.

nieprzystępnej, szorstkiej biurokratyczności, która
w odmiennych wypadkach było przedmiotem tak
wielu słuszných niezadowolonych.

Naczelnik idzie zwyciężkim szlakiem na Kijów.

Piszemy „na Kijów“, a może w chwili, gdy
czytelnicy otrzymają numer będziemy już w Kijo-
wie. Skoro próby rokowań pokojowych, mimo na-
szej dobrej woli spełzły na niczem, rozpoczęliśmy
ofensywę, niosąc pomoc uznanej przez nas Ukrainie.
I akcja osiąga pomyślne rezultaty. Na czele naszej
dzielnej armii stanął Naczelnik państwa Piłsudski,
która widząc wśród siebie ukochanego wodza, z sza-
lonym entuzjazmem idzie naprzód. I dziś cała Pol-
ska chyli czoło przed Naczelnikiem i dzielną armią,
która wzięła na siebie ciężki trud walki w imię
hasła „Za naszą i waszą wolność“. Zdawało się,
że pojawi się krytyka partyjna kroku Naczelnika,
zwłaszcza, że kwestya rekonstrukcji gabinetu na
tle sporu endecko socjalistycznego rozogniła umysły
i na arenę Sejmu wprowadziła żywą dyskusję
w ostrych słowach karcącą panujące w łonie rządu
stosunki. I w tej chwili stanęliśmy wobec próby
naszego patriotyzmu. Zdawało się w pierwszej
chwili, że wiadomość o ogłoszeniu niepodległej
Ukrainy i rozpoczęciu ofensywy będzie łuczywem
do tlejącego sporu. Stało się przeciwnie. Obóz en-
decki, który był zawsze czynnikiem opozycyjnym
względem postępowania Naczelnika, skompromito-
wany swoją niepatriotyczną polityką pozostał od-
osobniony w jednej części, w drugiej pojawiają się
jeżeli słowa nie czci dla Naczelnika, to w każdy

W rocznicę wielkopomnej Konstytucji: Szkoła podcho-
rążych w pochodzie.

Niebywały entuzjazm wywołała zapowiedziana
defilada wojsk pod Wawelem. Marszowy wygląd
żołnierzy świetnie wykonujących rzucaną komendę,
porywał wprost widzów. Zachwytem też nie było

W rocznicę wielkopomnej Konstytucji: Korporacje i Stowarzyszenia podczas Mszy polowej na Rynku krakowskim.

W rocznicę wielkopomnej Konstytucji: Olbrzymie tłumy publiczności u wylotu
ul. Sławkowskiej.

W rocznicę wielkopomnej Konstytucji: Młodzież szkół żeńskich utrzymuje kordon
na Rynku Głównym.